

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

nødvendig, og en sådan har fundet sted. Ændringerne er velbegrundede og har bortfjernet betænkelighederne ved at indføre zoneordninger. Jeg tror, at der i det ændrede lovudkast er givet tilstrækkelig mulighed for regulering, og jeg vil fremhæve betydningen af, at visse bebyggelser uden særlig tilladelse kan foretages i mellem- og yderzonerne, og at fastere rammer er givet. Det er af betydning for den enkelte borgers dispositioner, og det er af betydning udfra et administrativt synspunkt, idet man da kan undgå unødigt administration.

Jeg vil specielt udtrykke min tilfredshed med, at byplannævnets sammensætning er ændret, og at byplannævnet skal godkende byudviklingsplanen, endvidere med at der med denne lov er skabt muligheder for at løse divergenser på grund af modstående interesser mellem de enkelte kommuner i byudviklingsområdet, uden at indlemmelser af mindre kommuner i de store kommuner finder sted. Problemet vedrørende byggeri på grund af opdeling i kommuner bør kunne løses ved samarbejde mellem kommunerne, og det foreliggende lovforslag har her vist en ny vej frem.

Det er min tro, at denne lov, som naturligvis kun kan være en forsøgslov, i forbindelse med loven om grundstigningsskyld vil være et virksomt middel mod usund spekulation i byggegrunde og byggeri og blive til gavn for bygge- og boligforholdene i storbyområderne.

Alfred Jensen: Når vi har stemt mod denne sags fremme her i dag, er det ikke, fordi vi er modstandere af, at denne lovgivning gøres færdig; vi er tværtimod tilhængere af, at det sker. Vi har stemt imod at fremme denne sag for at protestere mod de arbejdsforhold, man byder rigsdagen og ikke mindst vort parti. Vi er holdt ude fra udvalgene, man giver os ikke spor oplysninger om, hvad der foregår, og man orienterer os ikke om, hvad vi ret hurtigt kan komme til at tage stilling til. I går ved 12 tiden, da forhandlingerne sluttede, meddeltes det, at der på formiddagsmødet i dag kl. 10 til behandling kom de to lovforslag, der nu drøftes, men der forelå ingen betænkning. Vi anede ikke, hvad betænkningen indeholdt. Først i aftes ved 8—9 tiden lykkedes det mig at komme i besiddelse af betænkningen, og i de timer, der er levnet os fra i aftes og til i formiddags kl. 10, skulle vi altså læse denne betænkning igennem, tage stilling til, hvorledes den stod i forhold til det oprindelige forslag, og afgøre rækkevidden af

de ændringer, der her var foreslået, og afgøre, om vi kunne gå ind for dem. Det siger sig selv, at man må have mere tid, end der her er levnet, man må have tid til at læse lovforslaget og betænkningen igennem, man må have tid til at drøfte det i partierne, tid til at tage stilling til spørgsmålene. Det ville naturligvis også have været ønskeligt, om vi kunne få tid til at stille eventuelle ændringsforslag, men det tænker jeg slet ikke på i denne forbindelse — det vil vi gerne give afkald på. Vi ønsker blot, at der levnes os og øvrige medlemmer tid til at se på så vidtrækkende lovforslag, som her behandles, og det er der efter min opfattelse ikke givet. Derfor stemte vi imod at give samtykke til behandling af lovforslagene her i dag.

Det er klart, at jeg på denne baggrund ikke kan gå i enkeltheder om de forhold, der er omtalt i betænkningen, ej heller om de ændringsforslag, der er stillet, men jeg vil have lov til at gøre enkelte bemærkninger. Jeg vil først fastslå, hvad jeg gjorde ved lovforslagets første behandling, ganske vist i forrige samling, og hvad jeg gentog ved førstebehandlingen i denne samling, at en virkelig planmæssig udvikling af vor by får vi først i det øjeblik, man har en økonomisk plan, i henhold til hvilken man kan placere erhvervsvirksomheder, administration og kulturelle virksomheder på land og i by, men en sådan plan foreligger ikke, og en planmæssig udvikling af byerne kan der derfor ikke være tale om. Det forhindrer ikke, at man kan gennemføre et lovforslag som det, der her er fremsat, og gøre det med fordel, men det må dog indeholde et vist minimum af bestemmelser, for at man opnår den tilsigtede virkning, og for at man sikrer, at ingen unødigt bliver ramt.

Jeg gjorde ved første behandling opmærksom på, at der var en stor mangel i lovforslaget, idet der ikke var sikret en maksimal prisordning på grundene i inderzonerne. Helst havde vi set — og det var det eneste rigtige —, at det offentlige overtager jorden i inderzonerne, men det er der ikke forslag om, men så bør man retteligt stille forslag om, at der bliver maksimalpris på de grunde, som jo får en monopolagtig stilling i det øjeblik, man koncentrerer byggeriet i disse bestemte områder. Vi fra vort partis side er ikke alene om disse synspunkter. Jeg ved, at man har drøftet det i ministeriet, men frafaldet tanken om at møde frem med det som forslag, fordi man mente, at grundværdistigningsloven skulle hindre urimelig prisopskruining. Jeg nævner, at da vi i fjor behandlede lovforslaget, blev